

Οι Φαρασιώτες του Πλατέος τίμησαν τον Όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Οσίου Αρσενίου του Καππαδόκου και του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου σήμερα στο Πλατύ.

“Τιμώντας και εμείς τον μεγάλο αυτόν όσιο της Εκκλησίας μας, τον σύγχρονο όσιο, τον δικό μας όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη, τον Φαρασθώτη, ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε τη ζωή του. Ας προσπαθούμε να ζού-με και εμείς «εν Πνεύματι», για να έχουμε τη χάρη του. Και ας αξιο-ποιούμε τα χαρίσματα που μας έδω-σε ο Θεός με ταπεινοφροσύνη και με συ-ναί-σθηση ότι δεν είναι δικά μας, αλλά είναι χαρίσματα του αγίου Πνεύματος, ώστε να μην τα σπατα-λούμε χωρίς λόγο ή τα αφήνουμε να ανεκμετάλλευτα, διότι ο Θεός θα μας ζητήσει λόγο για αυτά εν

ημέρα κρίσεως”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε σήμερα έναν από τους νεωτέρους αλλά και πιο λαοφιλείς οσί-ους της Εκκλησίας μας. Εορτά-ζου-με τον όσιο Παΐσιο , στον οποίο από ετών έχουμε αφιερώσει τον περι-καλλή αυτόν ναό, κτισμένο μάλι-στα και με πέτρες που μεταφέραμε από την πατρίδα του, τα Φάρασα, την πα-τρίδα πολλών από σας.

Και αν όλοι οι πιστοί είμεθα, κατά τον πρωτοκορυφαίο απόστολο Παύ-λο, «συμπολίται των αγίων», αυτό ισχύει και για σας, που έχετε μάλιστα την ιδιαίτερη τιμή και ευ-λογία να κατάγεστε πολλοί από σας από τον τόπο εκείνο, ο οποίος έδωσε δύο μεγά-λους αγί-ους στην Εκκλησία μας, τον άγιο Αρ-σένιο τον Καππαδόκη και τον άγιο Παΐσιο, να κατάγεστε από τα Φάρασα.

Όμως η τιμή αυτή, να είμεθα δηλαδή συμπολίτες των αγίων, έχει νόημα μόνο εάν προσπαθούμε να ομοιά-σουμε και εμείς τους αγίους που τιμούμε, εάν προσπα-θούμε να ομοιά-σουμε στη συγκε-κριμένη περίπτωση στον όσιο Παΐ-σιο, του οποίου τη μνήμη εορτά-ζουμε σήμερα.

Βεβαίως, ο όσιος είχε πολλά και ποικίλα χαρίσματα, με τα οποία τον είχε πλουτίσει ο Θεός, χάρη στην αγάπη και την απόλυτη αφο-σίωσή του σε Εκείνον, χαρί-σματα, όπως να γνωρίζει τους αν-θρώπους και τις σκέψεις τους, χωρίς να τους έχει δει ποτέ στη ζωή του και να προ-λέγει τι θα συμβεί σε αυτούς στο μέλλον, αλλά και να θεραπεύει ασθενείς και να καθοδηγεί ψυχές στη σωτηρία.

Και όλα αυτά τα οποία είχε όχι για τον εαυτό του, όχι για να προ-βάλλεται και να τιμάται από τους ανθρώπους, αλλά για να τους βοη-θα και να τους διακονεί, δεν είναι χαρίσματα που ο Θεός δίδει σε κάθε άνθρωπο, γιατί προϋποθέτουν την καθαρό-τητα της ψυχής και του σω-ματος, την οποία διέθετε ο εορ-ταζόμενος όσιος.

Όμως ο Θεός δίδει και σε μας χα-ρίσματα, τα οποία, όπως ακού-σαμε στο σημερινό αποστολικό ανά--γνω-σμα, είναι καρποί του αγίου Πνεύ-ματος. «Ο καρπός του Πνεύ-ματός εστιν αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακρο-θυμία ... πίστις, πραότης, εγκρά-τεια», λέγει ο απόστολος, και τα προσφέρει το άγιο Πνεύμα σε όσους ζούν «εν Πνεύ-μα-τι».

Τι σημαίνει όμως αυτό; Σημαίνει ότι, εφόσον είμεθα μέλη της Εκ-κλη-σίας, στην οποία το άγιο Πνεύ-μα είναι διαρκώς παρόν, εφόσον μετέχουμε στα ιερά μυστήριά της, διά των οποίων μεταδίδεται η χα-ρη του Παναγίου Πνεύματος, εφό-σον αγωνιζόμεθα να ζούμε την εν Χριστώ ζωή, να ζούμε δηλαδή συμ-φωνα με τις εντολές του Θεού, τότε ο σπόρος του λόγου του Θεού, που πέφτει στην ψυχή μας,

βλα-στα-νει και αυξάνεται και δίδει καρ-πούς. Δίδει καρπούς καλών ερ-γών και αρετών, καρπούς αγά-πης, χα-ρας, ει-ρήνης, μακροθυμίας, χρη-στο-τη-τος, πίστεως, πραότητος, εγκρα-τεί-ας.

Έτσι, εάν προσπαθούμε και εμείς να ζούμε ως συνειδητά μέλη της Εκκλησίας μας, εάν αγωνιζόμεθα και μετέχουμε στα ιερά μυστήρια, εάν παρακαλούμε τον Θεό να μας δώσει τη χάρη του, τότε θα μπο-ρούμε να δούμε και εμείς τα χα-ρι-σματα του αγίου Πνεύματος στην ψυχή μας.

Και εάν διακρίνουμε κάποια χαρί-σματα, εάν βλέπουμε κάποιες αρετές, δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι είναι αποτέλεσμα των δικών μας προσπαθειών, δεν θα πρέπει να πι-στεύουμε ότι είναι δικό μας κατόρ-θωμα, αλλά θα πρέπει να αποδί-δουμε ο,τι έχουμε στον Θεό και στη χάρη του, γιατί ο,τι έχουμε είναι όντως δική του δωρεά, για την οποία αφενός έχουμε χρέος να τον ευχαριστούμε και αφετέρου έχου-με χρέος να την αξιοποιούμε προς ωφέλεια των αδελφών μας, όπως ακριβώς έκανε και ο εορταζόμενος όσιος Παΐσιος.

Όπως είναι άλλωστε γνωστό, ο όσιος Παΐσιος, παρά τις ασθένειες που είχε και παρά τον κόπο της αυστηρής ασκήσεώς του, δεχόταν πα-ντο-τε με πολλή αγάπη όσους τον επεσκέπτοντο, και συζητούσε μαζί τους τα προβλήματα και τα θέματα που τους απασχο-λούσαν, και πολλές φορές μάλιστα θεράπευε και τις ασθένειές τους τόσο τις σωμα-τικές όσο και τις ψυχικές.

Τιμώντας, λοιπόν, και εμείς τον μεγάλο αυτόν όσιο της Εκκλησίας μας, τον σύγχρονο όσιο, τον δικό μας όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη, τον Φαρασώτη, ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε τη ζωή του. Ας προσπαθούμε να ζού-με και εμείς «εν Πνεύματι», για να έχουμε τη χάρη του. Και ας αξιο-ποιούμε τα χαρίσματα που μας έδω-σε ο Θεός με ταπεινοφροσύνη και με συ-ναί-σθηση ότι δεν είναι δικά μας, αλλά είναι χαρίσματα του αγίου Πνεύματος, ώστε να μην τα σπατα-λούμε χωρίς λόγο ή τα αφήνουμε να ανεκμετάλλευτα, διότι ο Θεός θα μας ζητήσει λόγο για αυτά εν ημέρα κρίσεως.

Ας ζητούμε, λοιπόν, τη χάρη του Θεού και ας καταβάλλουμε την απαιτούμενη προσπάθεια, για να τα αυξάνουμε, ώστε να αξιωθούμε να απολαύσουμε τον μισθό των εκλεκτών δούλων του Θεού, διά πρεσβειών και του οσίου Παΐσιο.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)